

Històries de vida | Salut Tortosa

Suport integral per al moment més important de la vida

L'equip de professionals del Programa d'Atenció Domiciliària i Equips de Suport (PADES) de l'Hospital Santa Creu de Jesús atén més de cent pacients oncològics i geriàtrics al Baix Ebre, Montsià i Terra Alta

Són les 10 del matí a l'Hospital Santa Creu de Jesús i l'equip del Programa d'Atenció Domiciliària i Equips de Suport, més conegut com a PADES, està a punt de sortir amb les seues unitats mòbils per a recórrer diferents municipis del Baix Ebre, Montsià i Terra Alta. Més de 100 pacients geriàtrics o pal·liatius, amb malalties considerades complexes que n'impedixen el desplaçament a l'hospital, esperen la visita d'este equip de professionals multidisciplinari, format per metge, infermera, psicòleg i treballador social.

Els equips PADES existixen al nostre país des de fa 30 anys. A les nostres comarques, l'Hospital Santa Creu de Jesús és qui gestiona un servei que ha esdevingut referent en l'atenció a domicili de persones amb malalties avançades, oncològiques o geriàtriques, que sovint acostumen a estar en fase de final de vida.

Sovint s'associa el PADES a les malalties terminals, però la realitat és molt més àmplia. **"Parlem de pacients complexos des del punt de vista mèdic, psicològic, social i/o espiritual"**, explica Daniel Colprim, un dels metges de l'equip PADES.

RESPOSTA RÀPIDA

Els metges Colprim i Valeria Andrade expliquen que el servei s'activa en primera instància des d'Atenció Primària. A partir d'aquí, els PADES valoren les peticions i es fa un primer contacte telefònic al pacient abans de 48 hores. Els metges de primària valoren el grau de complexitat d'un pacient i si este requereix l'atenció del PADES. **"No tots els malalts amb malalties avançades tenen necessitats complexes"**, assenyala la doctora Andrade.

El perfil del pacient és divers. N'hi ha d'oncològics i de geriàtrics. En tots els casos parlem de malalts amb dificultats per a tindre persones cuidadores a prop, que requereixen una

Una part de l'equip del Programa d'Atenció Domiciliària i Equips de Suport (PADES) a l'Hospital Santa Creu de Jesús.

PACIENT DIVERS

"El PADES atén malalts complexos, oncològics i geriàtrics, crònics o en final de vida"

atenció constant però sense necessitat d'ingrés hospitalari.

Un dels més veterans de l'equip és l'infermer Josep Miralles, qui afirma que el temps d'atenció establert per a tractar estos pacients a domicili és de tres mesos. **"Si s'estabilitzen, els donem l'alta, però poden**

EL TABÚ DE LA MORT

"A partir dels 6-7 anys, els xiquets ja entenen la mort. No tinguem por a parlar-ne i normalitzar que som finits"

tornar a reingressar si la situació es complica".

Conversar amb l'equip PADES que ens atén avui —els metges Colprim i Andrade, a més dels infermers Josep Miralles i Susana Martín, i de la psicòloga Meritxell Lleixà—, fa que s'entenga molt bé la idea d'interdiscipli-

PATIMENT

"Avui, ningú hauria de morir patint. Per a això estem els professionals dels equips PADES"

narietat en l'atenció al pacient i, sobretot, que estos professionals estan fets d'una fusta especial. Martín explica que, a diferència de l'hospital, aquí **"som nosaltres els que entrem a casa del pacient i la seua intimitat"**, i això implica molt de tacte. **"El nostre objecte de treball és el ma-**

lalt, però també la família. Alguns ens veuem amb respecte i certa temor, perquè parlar de la mort encara és tabú a casa nostra. A l'altre extrem, trobem famílies que ens veuen com aquells que ho solucionem tot".

LA MIRADA DEL PSICÒLEG

D'uns anys ençà, el psicòleg especialitzat s'ha incorporat als equips PADES amb l'objectiu d'intervindre en el treball de la resta de professionals, en el pacient, i entre este i la família. En este cas, la psicòloga Lleixà en forma part des de l'EAPS de la Fundació Vilaniú, a través del Programa per a l'Atenció Integral a Persones amb Malalties Avançades de la Fundació "la Caixa". Lleixà diu que **"ningú té cap problema quan l'envien a l'especialista en cardiologia o traumatologia, però quan parlem de derivar a pal·liatius, a ningú li agrada. Tenim encara problemes seriosos a l'hora de parlar sobre la mort i això ens obliga a treballar-hi molt per a desfer malentesos i trencar estigmes"**.

LA CONSPIRACIÓ DEL SILENCI

En este sentit, la infermera Susana Martín recorda la idea de la **"conspiració del silenci"**, una estratègia en què moltes famílies intenten amagar la realitat als pacients en situació de final de vida. **"El pacient és qui sap més sobre ell mateix"**, advertixen des de l'equip PADES, i recorden casos com el d'una família que amagava la realitat al pacient, mentre que este feia el mateix per a evitar el patiment als seus estimats.

Dos reflexions per a acabar del metge Daniel Colprim en nom de tot l'equip: **"Ningú hauria de morir patint, per a això estan els equips PADES. I als 6-7 anys, els xiquets ja entenen la mort; no tinguem por a parlar-ne i a normalitzar que som finits"**.

SI ÉS DIVENDRES, PIZZA I CERVESA

A pesar que puga semblar el contrari, conversar amb els professionals dels equips PADES implica parlar molt de vida i d'il·lusions. Les anècdotes amb els pacients i familiars són un símptoma evident de les relacions de confiança i vincle que s'establixen. Entre estes, destaca la d'un jove pacient oncològic que tenia el costum de sopar pizza i cervesa els divendres; **"per què no havia de poder-ho seguir-ho fent? Clar**

que sí!", recorda el doctor Daniel Colprim. Un altre, aficionat al futbol, no volia anar-se'n d'este món sense veure guanyar un partit del seu equip de tota la vida. **"Vam ajudar-lo a fer-ho possible"**. En un altre cas, un home d'edat avançada, abans de sedar-lo, va dir que havia d'enllestir una faena; d'amagat, va organitzar i dirar pagades unes vacances per a tota la família.

Un espai patrocinat per:

